

د غزلو کتاب

پېژندګلو

دا د حضرت سليمان عليه السلام غزلي دی چې د بشئي او د خاوند په مينع کښي د روحاني او جنسی ميني او محبت په حقله څرګندونه کوي. د واده نه پس د بشئي او خاوند جنسی تعلق د خدائ پاک د ميني اظهار دی. بشئي او خاوندان دې د یو بل د بنو کارونوتعريف کوي او د یو بل پاپګيرنه دې کوي. د کامیاب واده دپاره د بشئي او خاوند تر مينځه صلاح مشوره او مسلسل رابطه کښي او سېدل ډېر ضروري دی. وخت تېرپدو سره سره د دوئ په مينع کښي مينه نوره هم مضبوطېږي که چړي دواړه د یو بل سره وفادار پاتې شی او تعلق هم برقرار وساتي. خدائ پاک د واده بنیاد کېښودو او جسماني اتحاد ې جوړ کړو. د حفظ کولو دپاره ۱:۲ آيت ”زه لکه د شارون د ګلاب په شان یمه، او په پټو کښي د لاله د ګل په شان یمه.“

اول سرود

۱ د حضرت سليمان خواره سرودونه.

محبوبه

۲ بیا بیا مې په خپلو شوندو سره بشکل کړه،

حکه چې ستا مینه د میو نه زیاته مزه کړينه.

ستا د عطرو خوشبوئی څومره بنُکلې ده، ۳

ستا نوم لکه د هغې د خوشبو په شان ده.

نو حکه تولې پېغلې په تا مئینې دینه

زر شه، ما د خپل ټان سره بوئه، ۴

تءَ زما بادشاه شه، ما خپلې کوتې ته بوئه.

بنُکلې

اے بادشاه مونږ څومره ستا دپاره خوشحاله یونه،

د میو نه زیات مونږ ستا د مینې صِفت کوونه.

محبوبه

دا رښتیا دی چې پېغلې په تا مئینې دینه.

زءَ خو توره يمه خو بنُکلې يمه، ۵

اے د یروشلم جینکو،

د قیدار د خېمو په شان توره يمه

او د سليمان د خېمي د پردو په شان توره يمه.

ما ته مه گورئ حکه چې زءَ غنم رنګه يمه، ۶

زما څرمنه نمر توره کړي ده.

زما ورونه ما سره ورأن وونه

او په زيردستي سره هفوئ

په ما د خپلو انګورو خیال ساتلو.

نو بیا ما خپل خیال ونه ساتلو،

او نه مې د خپل انګور خیال وکړلو.

ما ته ووایه، زما جانانه، 

ته به نن خپله رمه څرولو له چرته بوخې؟

او ته خپلې گډې په غرمه کښې

د دمې دپاره چرته راغوندوې؟

نو بیا زه ولې برقעה په سر سرګردانه شمه

او ستا د ملګرو په رمو کښې درپسې وګرځمه

محبوب

امې په تولو پېغلو کښې بشائسته محبويې، که چري تا
ته دا پته نه وينه، 

نو د رمو د پښو بشایپونو پسې شه روأنه،

او خپل چېلی دې د شپانو د خېمو په خوا کېښې
وخرونه.

﴿٩﴾ زما محبوبې، تئې په ما دومره گرأنه ينه،

لكه د فرعون د شاهى آسپې په شان بنائسته ينه.

﴿١٠﴾ ستا اننګي خومره بنائسته دينه،

او هغه ستا د غورونو والو سره ھلیېينه.

او ستا غرى خومره بنائسته ده،

او د سرو سره خومره بُنکارينه.

﴿١١﴾ خو مونږ به د سرو زرو والى درته

او د سپینو زرو مرى جوړې کړونه.

محبوبه

﴿١٢﴾ کله چې زما شهزاده خپل کټ کېښې آرام کولونه،

نو زما د عطرو په خوشبوې کېښې نشه نشه شونه.

﴿١٣﴾ زما جانان د مُر زونډۍ دې دې،

زما په سینه پروت دې،

﴿١٤﴾ زما جانان د عین جدی د انگورو په

باغونو کښې د نکریزو د ګل په شان دېنه

محبوب

۱۵ زما محبوبي، ته څومره بنايسته ينه.

ته څومره حسينه ينه،

سترگې دې د ګوګوشتکو په شان بشکلې دينه.

محبوبه

۱۶ ته پېر بشکلے ې زما جانا،

ته څومره زړه ورونکے ينه،

شنه ګیا به زمونږ بستره وينه.

۱۷ د دیار لرگى به زمونږ د کور وی تیرون،

او د خوشبوداره دیار لرگى زمونږ د کور دی تیرون،

او د دیار ونه به زمونږ د کوتې چت وينه.

۲ ۱۸ زه لکه د شارون د ګلاب په شان یمه،

او په پتو کښې د لاله د ګل په شان یمه.

محبوب

١ لکه چې په ازغۇ كېنى د لاله گل وينه،

زما محبوبه د پېغلو په مينع كېنى داسې وينه.

محبوبه

٢ لکه د سيب د ونې په شان په ځنګل كېنى

زما جانان د نورو زلمو په مينع كېنى دېنه.

د هغه د سورى لاندى په كېنىناستو پېره خوشحالېرمه،

او زما په خوله د هغه مېوې خوردي لګيرينه.

٣ هغه زه د خپل څان سره د مېلمنو هال ته روانيه کرمه،

او زه يې په خپله مينه كېنى ونغيستلمه.

٤ د کشمشو سره يې ما ته طاقت راکړلو،

او د سیوانو سره يې زه تازه کرمه،

څکه د مينې په وجهه مړاوې شوې ومه.

٥ د هغه ګس لاس زما د سر لاندى وونه،

او د هغه بنى لاس څانته راغاره ايستمه.

٦ اى د یروشلم جينکو، ما سره ټينګه وعده وکړئ،

ترڅو چې مونږ پراته یونه مونږ به نه په عذابوئينه.

د وېم سرود

محبوبه

وگوره، چې جانان مې راروان دېنې، ۸

هغه په غرونو راخېزینه، او په غونډو ټوپونه وهينه.

زما جانان لکه هوسى او يا د ځوان هوسى په شان دېنې، ۹

وگوره هغه اوس زمونږ د ډوال شاته ولاړ دېنې،

هلته د کړکۍ د جال نه دننه کوټې ته ګوريښه.

زما جانان ما ته ووئيل، ۱۰

محبوب

”زما محبوبې، راپاڅه،

بنائسته محبوبې، راڅه ما سره لاره شه.

وگوره، ژمي تېر شو بارانونه ودرېدل او بس شونه. ۱۱

په زمکه ګلونه رابنکاره شونه، ۱۲

د سندرو وئيلو موسم رارسېدلې دېنې،

زمونږ په ملک کښې د ګوګوشتكو آوازونه اورېدلې

کېنینه.

۱۲ د اينځر بوټو خپله ورومبۍ مېوه ونيوله،

او د انګورو بوټو د خپلو غوټو خوشبو خوره کړله.

راباڅه، راشه، زما محبوبې، زما بنسائسته محبوبې،

راڅه ما سره لاره شه.

۱۳ زما گوګوشتکې په کمر کښې د ګټانو شاته

خپل څان پت کړے دېنه.

زه ستا مخ ليدل غواړمه،

او ستا آواز اورېدل غواړمه.

څکه چې ستا آواز خوب دېنه،

او ستا مخ بنسائسته دېنه.

۱۴ لومبرې ونيسه، ورې لومبرې ونيسه،

هسي نه چې هفوئ د انګورو باغ تباہ کرينه،

څکه چې زمونږ د انګور بوټو غوتۍ نیولي دينه.“

محبوبه

۱۵ جانا زما او زه د جانا يمه،

هغه چې د لاله په ګلونو کښې مزې کوينه.

۱۷ د سحر رنا نه ورآندې زما جانا،

چې شپه په ختمېدو شی، ما نه لار شه جانا،

لكه د هوسي او يا د تکره هوسي په شان په کانيزه

غرونو باندي ما نه په ټوپونو او مستۍ سره لار شه.

۳ ۱۸ توله شپه کله چې زه په خپل کت کښې پرته ومه،

د چا سره چې زه مينه کوم ما د هغه لقون وکړونه،

خو هغه رانه غلونه.

۱۹ خو بیا ما خپل ځان ته ووئیل،

زه به پاخېږمه او قول بشار به ولټومه،

د هغه چا پسې به په چوکونو

او سرکونو کښې وګرڅېږمه

چا سره چې زه مينه کومه.

نو زه ورپسې بنه وګرڅېدمه

خو پېدا مې نه کړونه.

کله چې هغوي په بشار کښې گرخېدل.

ما د هغوي نه تپوس وکړلو،

”ولې تاسو هغه کس ليدلے دېنه“

چا سره چې زه مينه کومه؟“

نو چې د هغوي نه لږ وړاندې لارمه ۳

ما خپل جاناں پېدا کړونه.

هغه مې راتینګ کړونه

او تلو ته مې پري نه بسودلونه

او ما هغه د خپلې مور کور ته راوستونه

هغې کوتې ته په کومه کښې چې زه د مور

په گېډه شوې ومه.

امې د یروشلم جینکو، ما سره تینګه وعده وکړئينه، ۴

ترخو چې مونږ پراته یونه مونږ به نه په عذابوئينه.

درېم سرود

محبوبه

۱۴ چې د لوګي د ستني په شان دیه هغه څوک دېنه

هغه زمونب طرف ته راروان دېنه؟

چې فضا یې په مُ او لویانو خوشبوداره کړې ده نه،

او د سوداګرو په عطرو باندې خوشبوداره کړې ده نه؟

۱۵ دا د سلیمان ګاپۍ ده وګورئينه،

چې ورسره شپېټه تکره کسان

په پرگله کښې راروان دينه،

د بنی اسرائیلو د ټولو نه بنه فوجیان ورسره دينه.

۱۶ هفوئ ټول په ټورو باندې سمبال دينه،

او په جنګ کښې هم ماهر دينه،

هر یو سره په ترڅ کښې ټوره ده،

او هفوئ په شپې کښې د بادشاہ د

حافظت کولو جوګه هم دينه.

۱۷ سلیمان بادشاہ شاهی ګاپۍ ځان دپاره

د لبنان د دیار د لرګو نه جوړه کړې ده نه.

۱۸ د هفې ستني هغه د سپینو زرو نه جوړې کړې دينه،

او د هغې چت یې د سرو زرو نه جوړ کړے دېن،

او د هغې بالښتونه کاسنی دینه.

هغه د یروشلم د پېغلو په مینې سره بسائسته شوې وه نه.

۱۱) اے د یروشلم پېغلو راشئ کنه،

او سليمان بادشاه وګورئينه

هغه هغه تاج په سر کړے دېنه

کوم چې د واده په ورخ مور ورکړے وونه،

پېره د خوشحالۍ ورخ وه د هغه د ټولو نه.

محبوب

۱۲) اے محبوبې، ته څومره بسائسته ينه.

ته څومره نازنینه ينه.

د نقاب نه شاته ستا سترګې ګوګوشتکې دینه.

ستا زلفي ول ول لکه د چېلو د رمو په شان دینه،

چې د جلعاد د غرہ نه لاندې راکوزېينه.

۱۳) ستا غابونه د سپینو ګډو په شان دینه،

چې تازه ترې نه وړی اخوا شوې وینه،

او تازه لمبولي شوې وینه.

هر یو غابن دې د بل سره جوره دېنه،

یو هم کنډم شوې نه دېنه

شوندې دې تکې سرې دینه، ۲

خوله دې پېره بُنکلې بشکارينه.

ستا اننګی د نقاب شاته لکه د ګلابي انار څلیږينه.

ستا غرۍ دومره بسائسته ده لکه د داؤد د بنار مناره، ۳

چې د زرگونو بهادرانو په ډالونو باندې شوې وی
سینگاره.

ستا سینې لکه د هوسو د جوره بچو په شان دینه، ۴

چې د لاله په ګلونو کښې څریږينه.

د دې نه وړاندې چې د سحر باد ولګیږينه، ۵

او د شپې تیاره چې په ختمېدو شینه،

زه به د مُرغ ته ورمندې کرمه

او د لویانو غوندېو ته به لاره شمه.

۷ زما محبوبې، ستا بنسائست کامل دېنې،

په تا کېښې هیڅ عېب نشته دېنې.

۸ زما ناوې، د لبنان نه ما سره راشه،

د لبنان نه ما سره راشه.

د امانه د غرډ د خوکو نه راکوزه شه،

د حرمون او د سنیر د خوکو نه ما سره راکوزه شه،

د زمره د غارونو او د پړانګانو د غونډو نه راکوزه شه.

۹ اے زما دُنيا، اے زما ناوې، زما نه دې زړه وړئه
دېنې،

د سترګو په یوه اشاره دې ما نه زړگئه وړئه دېنې،

او د امیل یو غمې دې ما نه زړگئه وړئه دېنې.

۱۰ زما دُنيا، زما ناوې زه ستا په مینه کېښې خومره
خوشحاله يمه،

د میو نه خومره خوشحالونکي ده ستا مینه،

او ستا خوشبو د هرې مصالحي نه خومره بسې ده.

۱۱ زما ناوې، ستا د شونډو نه د شاتو د ګبین په

شان خوبو والے راخا خیبرینه،

ستا د ژبې لاندې شات او پئ پراته دينه،

ستا د جامو نه لکه د لبنان د دیار په شان خوشبو

رائخينه

۱۲ اے زما محبوبې، ته زما بندہ باغیچه ينه،

ته زما دُنيا ينه، او زما ناوي ينه،

زما پتې باغ، زما پتې چينه ينه،

۱۳ ته لکه د انارو باغیچه ينه،

د مزیدارو مېوو نه پکه ينه،

او خوشبو دي لکه د مشکو او عنبرو په شان ده نه،

۱۴ چرته چې د مشکو، زعفرانو، دارچينو

او هر قسمه مصالحو بوتى پېدا کيږينه،

او عُود، مُر او لويانو خوشبوداره عطر پېدا کيږينه.

۱۵ ته د باغ چينه ينه،

ته د تازه او بيو کوهے ينه

چې د لبنان د غرونو نه رابهېږينه.

۱۶

اے د شمال باده، راوالوچه،

اے د جنوب باده راشه،

زما په باغ باندې راوالوچه

او د هغه خوشبو هرې خوا ته خوره کړه.

زما جانانه خپل باغ ته راشه،

او د هغې بشکلې مېوې و xorه.

۱۷

زما دُنيا، زما ناوي، زه په خپل باغ کښې

داخل شوې يمه.

زه د مُر چېر او خوشبوداره مصالحي راتولومه.

ما خپل ګښن د شاتو سره و خورلونه،

او زه خپل پئ او میه څښمه.

اے عاشقانو، و خورئ او و څښئينه.

او د مینې نه مست شئينه.

څلورم سرود

محبوبه

۱ زه اوده ومه خو زما زره بپدار وونه،

غور شه. زما جانان ور تکوينه.

”زما د زره دُنيا او محبوبې ور کولاو کړه،

زما ګوګوشتکې، زما بې عېبه مینې.

محبوب

زما سر په شبنم باندې لوند دېن،

او د شپې پرخې مې وېښته لونده کړي دينه.“

محبوبه

۲ ما خو جامي ويستلي دينه،

نو دا بیا دوباره واچوم خه؟

ما خپلې پښې وینځلې دينه،

بیا دا دوباره په خاورو ګنده کرم خه؟

۳ زما جانان خپل لاس په ور کښې راوبود کړونه،

نو زما زړه د هغه د پاره په درزېدو شونه.

﴿٥﴾ نو زه را پا خېدم چې خپل جانان ته ور کولاو کرمه.

زما د لاسونو نه عطر په څېدو شونه.

زما د ګوتو نه د مُر چېر په څېدو شونه

کله چې ما د ور ګنډه رابکله.

﴿٦﴾ ما خپل جانان ته ور کولاو کرونه،

خو هغه بیا تلے وو، نو زه سخته پرېشانه شومه،

ما هغه ولټولو، خو هغه مې پېدا نه کرونه،

ما هغه ته آواز وکرونه،

خو هغه ما ته جواب رانه کرونه.

﴿٧﴾ کومو خوکیدارانو چې په بسار کښې گشت کولونه

نو هفوئ زه ونیولم، هفوئ زه و وهلمه

او په وهلو یې تکه شنه کرمه،

او د بسار د دېوالونو چوکیدارانو

زما د مخ نه پلو اوچت کرونه.

﴿٨﴾ اے د یروشلم بشؤ، ما سره دا وعده وکړئنه،

که چري تاسو زما جانان وليدلو، هغه ته ووائينه

چي زه د هغه د ميني په وجهه کمزوري شوي يمه.

بنخجي

۹) اے په تولو پېغلو کبني بنسائسته جيني، ستا جانان

د نورو سرو نه کوم خاص خصوصيت لربنه؟

په هغه کبني داسي ٿه خاص دينه،

چي مونبي تا سره دا لوظ وکرونه؟

محبوبه

۱۰) زما جانان سور سڀين دينه،

او په لسو زرو کبني د تولو نه اعلى دينه.

۱۱) د هغه سر د سوچه سرو زرو دينه،

د هغه وېښته وَل وَل دينه،

او لكه د کارغه په شان تور دينه.

۱۲) د هغه سترگي د گوگوشتكو په شان دينه

چي د اويو د چينو په خوا کبني وينه

سڀني گوگوشتكي لكه د پئيو په شان چي

د تالاب په خوا کښې ناستې وينه.

(١٢) د هغه اننګي د باغ په شان دينه،

چې د خوشبودارو بوټو نه پک وينه.

د هغه شونډي د لاله د ګل په شان دينه،

لكه چې د مُر په چير خوشبویه شوې وينه.

(١٣) د هغه لاسونه د سرو زرو سیخونه دينه،

چې په دې کښې قيمتى کانى لګبدلى وينه.

د هغه بدن لکه د هاتى د غابسونو په شان سپين دېنه،

او چې په کښې نيلم کانى لګبدلى وينه.

(١٤) د هغه پېښې د سنګ مرمره د ستنو په شان دينه

چې په سرو زرو کښې لګولے شوې وينه.

د هغه شکل د لبنان د غرونو د خاص ديار په شان
بنکارينه.

(١٥) هغه پېره خوره خوله لرينه،

هغه په هر لحاظ زره را بشکونکے دېنه،

نو، امس د یروشلم بشو،

زما جانان او زما آشنا دغه شان دېنه.

ښئې

٦ ستا جانان چرته لارونه،

په ټولو پېغلو کښې بسائسته جينی؟

ستا جانان چرته تلے دېنه؟

چې مونږ تا سره د هغه تلاش وکړونه؟

محبوبه

٧ زما جانان خپل باغ ته راغلے دېنه،

خپل د خوشبویانو کت ته،

چې خپله رمه په باعونو کښې وخروینه،

او د لاله ګلونه ترې نه راتېول کړينه.

٨ جانان زما او زه د جانان يمه،

هغه چې د لاله په ګلونو کښې مزې کوينه.

پینځم سرود

محبوب

۲ زما محبوبې، ته لکه د ترضاه د بنار په شان بنسائسته
ینه.

آو، لکه د یروشلم په شان بنسائسته ينه،

او په يو څل لیدو دې ما نه زړگئ وړئ دېنه.

۳ سترګي دې ما نه واړوه،

څکه چې زه بې وسه کړئ یمه.

ستا زلفي ول ول لکه د چېلو د رمو په شان دينه،

چې د جلعاد د غرہ نه لاندې راکوزېږينه.

۴ ستا غابونه د سپینو ګډو په شان دينه،

چې تازه ترې نه وړۍ اخوا شوې وينه،

او تازه لمبولئ شوئه وينه.

هر يو غابن دې د بل سره جوره دېنه،

يو هم ګندم شوئه نه دېنه.

۵ ستا اننګي د نقاب شاته لکه د ګلابي انار څلېږينه.

۶ په شپېتو ملکو او په اتيا وينځو کښې،

او په بې شمېره پېغلو کښې،

٩ خو زه به بیا هم خپله گوگوشتکه خوبنومه،

زما کامله مینه، د خپلې مور پېرہ خوبنې ده نه،

او د هغه چا پېرہ نیازبینه چا چې زیبولې ده نه.

پېغلې هغه وینی او د هغې صِفت کوينه،

تر دې چې شهزادګۍ او شاهی وینځې

د هغې د صِفت سندري وائينه.

١٠ ”دا خوک ده چې لکه د سحر د رنا په شان

راوچتیږينه،

لکه د سپورمۍ په شان بشائسته، او د نمر په شان

څلیږينه،

او په یو څل لیدو دې ما نه زړګے وړے دېنه.“

١١ زه د غوزانو باغ ته لارمه

او وادی ته د ګلونو د غوټو سیل ته لارمه،

د انگورو د څیلو راتیوکېدل ووینمه

او چې انارو ګلونه کړی دی که نه

١٢ زه په خپل څان نه پوهېدمه،

او د عشق نه رپیدمه

لکه چې په شاهی گاپی کښې سور يمه

بنځې

وأپس راشه، مونږ ته راؤأپس شه، ایه د شولم پېغلي.

وأپس راشه، وأپس راشه چې مونږ تا دوباره وګورونه.

محبوب

تاسو د شولم دې پېغلي ته ولې گورئينه

کله چې هفه د گډدونکو د دوه صفونو

په مينځ کښې دېره بنائسته گډيرينه؟

محبوب

ستا پښې په څپلو کښې څومره بنُکلې بنکارينه،

ایه د شهزادګي لوري.

ستا غونډۍ پتونونه د قيمتى کانو په شان دينه،

لکه چې دا يو ماهر زرگر جوړ کړي وينه.

ستا نوم د یوې پیالې په شان دېنه

لکه چې د خوشبوداره میو نه پکه وينه.

ستا پښې لکه د غنمو د ګپتی په شان دینه

چې ګپتی په شان دینه.

ستا سینې لکه د هوسو د جوره بچو په شان دینه،

ستا غری لکه د هاتی د غابسونو نه جوره شوې
میناري په شان بنائسته ده نه.

ستا سترګي د حسبون بنار د څلپدونکو تالابونو په شان

دینه،

کوم تالابونه چې د دې بنار د بیترابیم دروازې سره
دینه.

ستا پوزه د لبنان د برج په شان بنائسته ده نه

چې د دمشق بنار ترې نه بنکارينه.

ستا سر لکه د کرمل د غرہ په شان اوچت دېنه،

ستا د زلفو بنائست لکه د شاهی ګلکاری په شان دېنه

تر دې چې باشان هم ستا د کمڅو د ولونو بندیوان
دینه.

اے محبوبې، ته خومره بشکلې او حسینه ينه،

تَهْ خُومرَه د خوشحالو نه پَكَه يِنه.

ستا قد او قامت د کجوری د ونې په شان دېن، ٧

او ستا سینې د مېوو د غونچو په شان دينه.

ما وئيل زه به د کجوری ونې ته و خېژمه ٨

او کجورو ته به يې لاس و رورمه.

ستا سینې دې د مېوو د غونچو په شان وينه،

او ستا د خولي خوشبو دې لکه د سیوانو په شان وينه.

او ستا شوندې د اعلى میو په شان دينه. ٩

نو دا مى دې زما د جانا ن په غابسونو

او شوندو باندې په نرمى سره و بهيروننه.

محبوبه

زه د خپل جانا ن يمه، ١٠

او د هغه زره ما غوارينه.

زما جانا نه راشه، رائه چې بھر پتو ته لار شۇ نه ١١

او هلته په کلى كښې شپه تېرە كرو نه.

رائه چې سحر وختى پاخېروننه ١٢

او د انگورو باغونو ته لار شونه

چې د انگورو د خیلو راټوکپدل ووينو

او چې انارو ګلونه کړي دی که نه،

هله به زه خپله مینه تا ته وښایمه.

۱۲ هله به د مرہ غونو بوټو خپله خوشبو راپرېښې وينه،

او د ټولو نه بشې مېوې به زمونب دروازې سره وينه،

نوې او زاره خوندونه،

جانانه کوم چې ما ستا دپاره ساتلى دينه.

۱۳ اے کاش چې ته زما دپاره لکه د ورور په شان

وينه،

چا چې ما سره د مور په سینه خوله اېښې وينه.

نو کله چې ته ما په لار کښې لیدلے نه

نو ما به ته بسکلولے نه

او چا به هم په ما باندې اعتراض کولو نه.

۱۴ ما به ته د خپل ماشومتوب کور ته راوسته وينه،

او هله به تا ما ته سبق بسودلے وونه.

ما به درته د خپلو دپاره مزپدار مے درکری ڦونه،

د خپلو خوبو آنارو شربت به مې درکړے وونه.

ستا گس لاس به زما د سر لاندې وونه، 

او ستا بشی لاس به ځانته راغاره ایستمه.

اے د یروشلم پېغلو، ما سره وعده وکرئينه، 

مینه مه رابیداروئينه، ترڅو چې بې ونه غواړينه.

شپنډ سرود

بنځی

دا د صحراء نه څوک راروان دئے نه، 

چې خپل سر بې د محبوبې په اوږده باندې اېښے دېنه؟

محبوبه

زه تا د سیب د ونې لاندې راپاخومه،

په کوم ځائی کښې چې ته خپلې مور زیرولے ينه،

چرته کښې چې په ډېر تکلیف هفې ته زیرولے ينه.

زما مینه په خپل زړه باندې لکه د مهر په شان ولکوه 

نه،

او په خپل لاس باندې ما لکه د مهر په شان ولگوھ نه.

خکه چې مینه لکه د مرګ په شان زوروره ده نه،

او د هغه غېرت تر عالم ارواح پوري رسیبینه،

او د مینې د اوړ شُغلې ډیرې زورورې دينه.

ډیرې اویه د مینې اوړ مړ کولے نه شينه، ۷

او نه سېلاپ دا ورلے شينه.

که څوک غواړي چې په خپل ټول مال دولت سره مینه
په بیعه واخلينه

خو د هغه قيمت به د مینې په مقابل کښې حقير
وشمېرلے شينه.

دوستان

زمونږ یوه وړه خور ده نه، ۸

او لا تر اوسه د هغې سینې شوې نه دينه.

که څوک د هغې غوبنستلو له را شينه

نو مونږ به څه کوو نه؟

که هغه لکه د یو دېوال په شان پېغله وئے نه، ۹

نو مونږ به د هېټي د سپینو زرو د برج سره حفاظت
کړئ ونه.

او که هغه یوه دروازه وئے نه،

نو مونږ به ورته د دیار تختې لګولئے وئے نه.

محبوبه

۱۰ زه د یو دېوال په شان پېغله ومه،

او اوس زما سینې لکه د برجونه په شان دينه.

کله چې زما جانان ما ته گورینه،

نو هغه زما په کتلو باندې خوشحالیرينه.

۱۱ د سليمان په بعل هامون کښې د انگورو یو باغ وونه،

کوم چې هغه ماليانو ته په اجاره ورکړئ وونه،

هر یو به ورله زر د سپینو زرو سیکې ورکولئ نه.

۱۲ خو زما د انگورو باغ زما دی چې چا له یې ورکومه،

سلیمانه، ما له د سپینو زرو زر سیکې مه راکوه نه،

خو زه به هغه چا ته د سپینو زرو دوه سوه سیکې
ورکومه،

څوک چې زما د باغ د مېوو خیال ساتینه.

محبوب

۱۲ زما محبوبې، ته چې په باغ کېښې ژوند کوينه،

زما دوستان په دې انتظار کېښې دينه

چې ستا آواز واورينه.

خو پرېرده چې زه واورمه

محبوبه

۱۳ زما جانانه، زر په منډه راشه،

او يا لکه د هوسى او د ځوان غرڅه په شان راشه

خوشبوداره غونډو ته راشه.